

VASAS TAMÁS

Kiáltás a fogság végén

az uszodában mindig az öklömbé
szorított víz elfolyását figyelem,
ahogy kiemelem a kezeimet
a medencéből

a tenyeremet, ha kinyitom,
más és más történik,

állandók csak a sikítás,
a csobbanás, a sípolás,
a gyereksírás,
a nedves papucsok
és a tocsogás
hangja

minden más az öklöm
tartományában
reked

Libabőr

sorakozó. a tornacsarnok libabőre
fehér, levedlett atléta a szemétben.
nem találok sehol a félig szakadt
garfield posztert. a szekrényajtóm
csupasz marad további hónapokra.
a folyosó végén minden csak út
az első sörhöz. az élet itt pislákolni
kezd és a szerdákbán megszakad.
medvecsapdák között sétálok,
mostanáig nem is vettem észre,
a házunk pedig olyan távolinak
tűnik, régen egy kis domb volt
a helyén, szánkózni is lehetett
rajta, hogy ne sírjak, próbálok
a garázsok előtt álló szuzukik
saras rendszámátláit figyelni,
görcsösem csak azokat, semmi
mást, és lassan már minden nap
megtanulok egyet, annyi elég.